

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2018. február 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt **vádlott neve** ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2017. október 17. napján kelt 13.B.10/2017/17. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy

a szabadságvesztés büntetés tartamát 4 (négy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2017. október 17. napjától a mai napig 2018. február 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült 82.125 (nyolcvankettőezer-egyszázhuszonöt) Ft bűnügyi költség az állam terhéen marad.

I n d o k o l á s

A kijelölés alapján eljáró Szombathelyi Törvényszék a 2017. október 17. napján kelt 13.B.10/2017/17. fenti számú ítéletével **vádlott neve** bűnösségét megállapította kábítószer birtoklása büntettében (Btk. 178.§ (1) bekezdés V. fordulat, (2) bekezdés c/ pont). Ezért őt 5 év 6 hónap, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 5 évi kiutasításra ítélte. Rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a vádlottól lefoglalt kábítószeresek elkobzásáról, az egyéb bűnfelek jogi sorsáról és az őt terhelő, illetve az állam által viselendő bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész fellebbezett a szabadságvesztés és a kiutasítás tartamának emelése érdekében. **vádlott neve** vádlott és védője tudomásul vették a törvényszék döntését.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.207/2017/1-I. számú átiratában a vádhatóság jogorvoslati kérelmét fenntartotta. Az elsőfokú bíróság eljárást szabályosnak, a tényállást meglapozottnak, az indokolási kötelezettséget teljesítettnek, a bűnösségre vont következtetést, a cselekmények minősítését helyesnek tartotta. A kimondottan futár szerepkört ellátó terhelt tudattartalma nem terjedt ki az általa szállított kábítószer további sorsára, ezért törvényesen tért el a törvényszék a vádiratban szereplő - bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem kísérlete - meghatározástól. A bűnösségi körülmények korrekcióját látta szükségesnek ezzel, hogy súlyosít az egészséget

károsító hasonló bűncselekmények gyakorisága, a beismerő vallomás nyomatéka pedig csekély a tettenérés miatt. Ilyen szempontok szerint a középértéket jobban megközelítő, de azt el nem érő szabadságvesztés és az ehhez igazodó kiutasítás szolgálja leginkább a Btk. 79.§-ában rögzített büntetési célokat.

Összefoglalva indítványozta, hogy a kiszabott büntetést súlyosítsa a másodfokú bíróság, egyebekben pedig az ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú bíróság *nyilvános ülésén* megjelent ügyész fenntartotta az átiratban foglaltakat. Kifejtette, hogy a tettenérésre figyelemmel a vádlottnak nem volt más lehetősége, mint bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tenni, melyet alátámasztottak a jelentések, a szemle, illetve a vegyész-szakértői vélemény. A bizonyítékok egy irányba mutattak, ezért különösebb értékelő tevékenységre nem volt szükség. A tényállásból a bíróság helyes következtetést vont le a vádlott bűnösségére, és annak jogi minősítése is helyes. A vádlott magatartása a szállító szerepére korlátozódott, ennek eleget tett, de tevékenysége itt be is fejeződött. Más tevékenysége, teendője nem volt, illetve az anyag további sorsáról nem volt tudomása. A törvényszék eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek és nem a tárgyi súlynak megfelelő joghátrányt alkalmazott. A büntetési tétel 5-15 évig terjedő szabadságvesztés, ennek a középértéke 10 év, ezért - álláspontja szerint - a középértékhez közelítő, de azt el nem érő szabadságvesztés büntetés, valamint hosszabb tartamú kiutasítás kiszabása indokolt. Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek. Indítványa szerint kérte az ítélet megváltoztatását.

A vádlott képviselőjében megjelent *védő* a súlyosításra irányuló ügyész fellebbezés elutasítását kérte. Osztotta az ügyési megállapítást, miszerint az eljárás szabályos, a tényállás megalapozott, a minősítés pedig törvényes. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében is helyesen járt el és állapította meg a büntetés tartamát a törvényi minimum közelében. Kiemelte, hogy az ítélet ötödik oldalának hetedik bekezdésében rögzítette a törvényszék, miszerint az enyhítő szakasz alkalmazásán is elgondolkodott, de nem látta lehetőségét ennek alkalmazására, így szabta ki az 5 év 6 hónap szabadságvesztést. Cáfolta az ügyészség azon érvelését, hogy a vádlotti beismerés a tettenérés miatt súlytalan, ugyanis az ilyen típusú ügyekben a terhelt többnyire hallgat, arra hivatkozik, hogy tudtán kívül került a kábítószer az általa vezetett gépjárműbe. Jelen ügyben **vádlott neve** vádlott maximálisan együttműködött a hatóságokkal, cselekményét beismerte, megbánta. Elmondta az indítékát is, hogy milyen családi körülmények vezettek oda, amiért ezt a cselekményt elkövette. Ennél több nem várható el a terheltől, mivel a kábítószer eredetéről, vagy megbízói személyéről nyilván nem tudott további információkat. Nem eltúlzóan enyhe tehát az első fokon kiszabott büntetés. Kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A vádlott *az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában* a személyi körülményeiről elmondta, hogy a felesége már kómában fekszik. Megbánásának adott ismételten hangot. Elmondta, hogy 30 éve dolgozik sofőrként, soha semmilyen bűncselekményt nem követett el. Nem azért volt hajlandó kábítószerrel szállítani, hogy meggazdagodjon, csak a családját, a gyerekeit akarta megvédeni. Egyik fiát fizikailag is bántalmazták az uzorások, miután a házát elvették a tartozás fejében. Azért vett fel kölcsönöket, hogy a beteg felesége gyógykezelését fizetni tudja. Csatlakozott a védőjéhez és kérte, hogy az ítélet ne súlyosítsa a büntetését.

Az ítélet a Szombathelyi Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta a Be. 348.§ (1) bekezdés értelmében. A súlyosítást célzó ügyési fellebbezést nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság megállapítása szerint az elsőfokú bíróság az eljárást a kiemelt ügyekre vonatkozó perrendtartási szabályoknak megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során nem

vétett olyan abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát, amely az érdemi felülbírálatot akadályozta volna.

A törvényszék teljes körű bizonyítást folytatott le és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. **vádlott neve** tényfeltáró beismerő vallomása mellett figyelembe vette a helyszíni szemle jegyzőkönyv, a lefoglalás adatait, a jelentéseket és a vegyész-szakértői véleményt. Az objektív adatok alátámasztották a terhelt előadását, ezért azt elfogadta a tényállás alapjául. A tárgyalás anyagává tett valamennyi bizonyítékot elemezte, egymással összevetette, a logikai hibáktól mentes mérlegeléssel az indokolási kötelezettségét is teljesítette.

A helyszíni szemle jegyzőkönyvéből kiderül, hogy a terhelt (és tolmács) jelenlétében, a kábítószer kereső kutyával összesen 16 csomag marihuána került elő a kamion fülkéjének tároló rekeszeiből, a kesztyűtartóból, az ajtókárpitok mögötti üregekből, valamint az ágy matraca alól (nyomozati irat 32-33. oldal).

A gyanúsított kihallgatás során és a nyomozási bíró előtt a vádlott elmondta, hogy 2016 nyarán, a nagyobbik fia esküvőjére vett fel 15.000 € magánkölcst, melyből 3 ezer eurót visszafizetett. A további adósság fejében a hitelezőé lett a háza 7.000 € értékben, de még maradt 5 ezer euró tartozása. A fizetéséből ezt nem tudta törleszteni, mert még banki kölcsöne is van, továbbá albérletben laknak, a felesége végstádiumos pajzsmirigy daganatos beteg, ellátásban nem részesül, gondozásra szorul. A két fiatalabb gyermeke még felsőfokú tanulmányokat folytat, támogatni nem tudja őket. Az uzsorások a tartozások behajtása miatt fenyegetőztek, a kisebbik fiát megverték, úgy hogy kórházba került. Végso kétségbeesésében fogadta el az ajánlatot, hogy elviszi **A.település**-ba egy benzinkútig a marihuánát. A kábítószer egy táskában kapta meg a megbízótól és ő maga dugta el a fülke különböző részeiben. Neki 1600 eurót ígértek a munkáért, amelyet az ismeretlen németországi átvevőnek kellett volna kifizetnie (nyomozati irat 85-86. és 73-74. oldal).

A bírósági tárgyaláson fenntartotta a nyomozati vallomását azzal, hogy ő nem fogyasztott kábítószer, melyet a negatív toxikológiai szakvélemény alátámasztott (nyomozati irat 56-57. oldal). A személyi körülményeire nézve tett állításait okiratokkal alapozta meg (17-es jegyzőkönyv mellékletei).

A terhelt vallomását arra nézve, hogy kitől, mire kapott megbízást, mi volt az úti cél, illetőleg, hogy első alkalommal vállalt ilyen feladatot és nem tudott további információt a marihuána sorsáról, semmi nem cáfolta.

Az elsőfokú bíróság tehát a vádlott cselekvőségére nézve megalapozott tényállást állapított meg, melyet senki nem támadott.

A megalapozott *tényállás* néhány *helyesbítésre* szorul, melyet az iratok tartalma alapján a másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

A személyi részben, az ítélet 2. oldal 4. bekezdése kiegészítendő azzal, hogy a terheltnek elektroműszerész szakképesítése van és 2.700 € banki hitel is terheli (nyomozati irat 73/1. oldal).

Az 5. bekezdés úgy helyes, hogy a nyomozó hatóság *kábítószer tartalmazó* növényi anyagot; marihuánát foglalt le a terhelt által vezetett kamionban.

A 3. oldal első bekezdésében javítani kell a tiszta hatóanyag tartalmat akként, hogy a marihuána totál THC tartalma 2097,6 gramm volt, amely meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 164 %-a (nyomozati irat 47. oldal).

Az így pontosított tényállás minden tekintetben megalapozott, így az ítéletábra erre alapította a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék a megalapozott tényállás nyomán okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, és helyes annak a Btk. Különös Része szerinti - a vádtól eltérő - minősítése is, melynek jogi indokolásához az ítéletábra az alábbi kiegészítést teszi.

A vegyész-szakértő meghatározta a lefoglalt anyag mibenlétét, a tiszta hatóanyagtartalmat pedig akként állapította meg, hogy $2097,6 \pm 148,8$ gramm. Általános elv a büntetőjogban, hogy ha nem lehet pontos adatot megállapítani, akkor - ellenkező bizonyításig - a terhelt számára legkedvezőbbet kell figyelembe venni. Jelen esetben a totál THC alsó határa szerint kell a kábítószer birtoklása büntett minősített esetét megalapozó mennyiséget is megállapítani, ami a Btk. 461.§ (3) bekezdés c/ pontban meghatározott különösen jelentős mennyiséget meghaladja, annak 164 %-a.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a vádlott javára az enyhítő körülményeket, míg súlyosító tényezőt nem észlelt.

A táblabíróság sem talált olyan körülményt, amely a vádlott terhére írható. Az ügyész álláspontjától eltérően nem értékelhető a vádlott terhére „az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága”, mivel arra nem folyt bizonyítás, hogy Győr-Moson-Sopron Megyében gyakrabban fordulnak elő kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények, mint az ország más vidékein. A büntetés kiszabása során értékelendő tényezőkről szóló 56. számú BK vélemény 11. pontja alapján, tettenérés esetén nyomatékos is enyhítő körülmény a bűnösség elismerése és az őszinte megbánás. Ezen túl a terhelt saját cselekvőségére és a megbízójára nézve is adatokat hozott a nyomozó hatóság tudomására, továbbá elmondta, hogy hová kellett volna a drogot vinnie. További nyomatékos enyhítő körülmény a vádlott egyedüli eltartó volta és családjának anyagilag kiszolgáltatott helyzete.

Ilyen szempontrendszer alapján a súlyosításra az ítéletábra okot nem látott. Az enyhítő körülmények nagy számára és nyomatékára tekintettel azonban az ítéletábra úgy találta, hogy még a büntetési tétel törvényi minimumába meghatározott tartamú szabadságvesztés is szükségtelen a vádlott vonatkozásában a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérése érdekében és - az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben - van lehetőség a Btk. 82.§ (2) bekezdés c/ pontjában írt enyhítő rendelkezéssel az öt évet el nem érő szabadságvesztés kiszabására. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát ezért a rendelkező rész szerint enyhítette.

A bűncselekmény jellege okán nem kívánatos, hogy a külföldi állampolgárságú terhelt egy meghatározott ideig Magyarország területére beutazzon. A Btk. 59.§ (1) bekezdés és 60.§ (2) bekezdés szerint helyesen alkalmazott kiutasítás időtartama a szabadságvesztés büntetés csökkentett mértékéhez képest is arányos, ezért annak enyhítését az ítéletábra nem látta indokoltnak.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra a Be. 372.§ (1) bekezdés alapján Szombathelyi Törvényszék 13.B.10/2017/917. számú ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben - helyes indokainál fogva - a Be. 371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság beszámította a vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetésbe az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a jogerős elbírálásig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A fellebbezési eljárás során a tolmácsolással felmerült bűnügyi költség viseléséről a táblabíróság a Be. 381.§ (1) bekezdés - figyelemmel a 339.§ (2) bekezdésére - alapján határozott.

Győr, 2018. február 7.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

. Vajda Edit sk.
előadó bíró

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítélőtábla ezen ítélete és az ebben foglalt változtatással a Szombathelyi Törvényszék 13.B.10/2017/17. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2018. február 7.

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke